

Cercuilo

Foaia Partidului Național-Tărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună,
sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual lei 20

Redacția și Ad-ția, la Clubul Partidului
Strada Știrbei-Vodă, No. 2, R.-Vâlcea

Situația Politică

La 15 Nov. 1933, partidul liberal a fost adus la cârma țării. Trei luni s'au scurs sub guvernarea lor și ne putem întreba care este rostul acestei guvernări?

Să fie oare ea mai bună decât guvernarea național-tărăniștilor?

Dacă ar fi trebuit să punem la socoteală făgăduelile făcute cu sacul în timpul alegerilor, de către liberali, și mai ales faptul că în opoziție conducătorii partidului aveau leacul pregătit la cutiușă pentru fiecare din nevoile țării, am înțelege că totul trebuie să se fi schimbat în bine de îndată ce li s'a dat puterea.

Dar dacă pe liberalii din opoziție și din alegeri i-am văzut ieftini la vorbă, pe liberalii dela guvern îi vedem scumpi la fapte.

După câte se văd pare că n'au nimic limpede în gânduri și când gândul ne e clar, fapta este încurcată și poficnită.

Mai mult îi muncește gândul să distrugă ce au făcut alții: să schimbe legea administrativă, (ca să-și plaseze partizani la comune) să desființeze casele autonome (că doar vor face în visteria țării ceva excedente) cari erau puse să gospodărească averile de miliarde ale statului (pădurile, pescăriile, porturile, poșta, etc.) averi cari trebuiesc și pentru urmași...

Contingentarea n'au desființat-o fiindcă numai astfel se poate păstra măsura între mărfurile cumpărate de țară (import) și cele vândute de noi (export).

Conversiunea o scarmână și cu cât o dărăcesc mai mult, tot mai neplepenată și mai încălțită iese. Deocamdată faimoasa comisie a mai amânat moratoriul până la 1 Maiu.

Să vedem ce vor face cu **bugetul** că până acum toți miniștri se întrec în cheltueli și făgădueli față de partizani.

Țării îi spun că fac degrevări, adică scăderi de impozite!

Experților le arată că nu putem plăti de par'c'ar fi tot d. V. Madgearu cel hulit la finanțe, nu d. V. Slăvescu, economistul liberal.

Mult s'au schimbat liberalii de când sunt la putere! Au luat de bun tot ce condamnaseră la țărăniști ca rău și mai ales nepatriotic. Tot e un bine că dacă nu s'a putut obține destinderea, s'a realizat continuitatea.

În parlament întreaga opoziție palmuește urit pe liberali de felul cum au făcut alegerile în mai toate județele: cu băta, cu jandarmul și hoția. De ce s'or mai fi necăjind? Partidul are și bătrâni și tineri și cei din urmă învață, dela cei dintâi catehismul bunului liberal. S'a întâmplat chiar că cei tineri întrec pe bătrâni, că așa-i legea progresului.

Și când cu toții avem convingerea că guvernul dibuește pe întuneric în toate problemele, că faimoasa competență s'a uzat, cum putem numi asemenea manifestări decât ca o dovadă incapacitate de guvernare?

Am dori să ne desmintă faptele spre binele țării care-mi închipuesc că n'ar refuza acest bine dela orice firmă ar proveni.

Se poate realiza însă și ultima ipoteză dacă se va face remanierea guvernului adică dacă la anumite ministere se vor face schimbări în sensul că Costică ar lua locul lui Doivleică, sau Vasilică ar ceda scaunul lui Xenică.

Numai de asta depinde fericirea și noi n'o știm! D.

Orientarea politică a tineretului

Câțiva tineri avocați din R.-Vâlcea, înscriși în partidul liberal, au constituit o grupare, numită a tineretului liberal.

Ce scopuri urmărește această grupare? Ni le spune în foaia „Tineretul Liberal“:

a) Să formeze răsadnița viitorilor conducători ai treburilor publice?

b) Să apere democrația și doctrina liberalismului.

Prin gazeta grupării se face un apel călduros către intelectualii din județ, să îngroașe rândurile subțiri ale tineretului liberal.

Mirajul situațiilor pe cari le făgăduiește această răsadniță, va atrage desigur câțiva neguțatori de idealuri, fiindcă aviatorilor politici, care-și vând idealismul (sic) pe situații prezente ori viitoare, li se oferă locuri de conducere în asociația tineretului liberal.

Credem însă, că tinerii cari nu-și precepeșc idealurile și cari se supun imperativului moral de a lupta pentru o întocmire socială mai bună, nu se vor simți atrași către gruparea tineretului liberal. Ce să-i atragă? Inocrita parodie a democrației practicate de liberali? Doctrina liberalismului economic?

Dar doctrina aceasta e perimată, fiindcă aplicarea ei a dat naștere întocmirii actuale, în care unii crapă de foame lângă magazile pline și alții crapă de supra-îndestulare.

Faimosul „laissez faire“ a dus la producția anarhică și la prăbușirea muncitorimeii în mizerie și disperare, a dus — prin supraproducție industrială și agricolă — la criza cronică de azi și la toate consecințele ei firești: șomaj cronic, scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole, rupearea echilibrului dintre veniturile agricole și cele industriale, dispariția creditului, reducerea veniturilor publice până'n pragul dezorganizării serviciilor de stat, la sporirea neînținerii și accentuarea nesiguranței în fața zilei de mâine.

Starea aceasia anahronică, de suferință și nesiguranță, tocmai când magazile gem de produse, ne dovedește că aplicarea doctrinei liberalismului economic nu mai corespunde necesităților permanente ale omenirii. Laissez faire și-a încheiat misiunea istorică. Lumea sufocată, se sbate să

iasă la aer și lumină. Ea vrea să trăiască convenabil și, pentru că liberalismul economic nu-i mai înlesnește această posibilitate, se îndrumază către alte formule.

Pân'acum nu și-a găsit drumul, dar experimentează.

La răsărit experimentează socialismul sovietic, în apus experimentează fascismul, hitlerismul și socialismul evolutiv; în țările agrare... cooperatismul și economia dirijată. Firește experiențele sunt dureroase.

Conducătorii băjbăe, cotesc, dar în cele din urmă vor găsi drumul. Omenirea, înapoi nu se mai întoarce.

Din toate aceste frământări se desprind unele preocupări constante și anume: curmarea anarhiei din procesul producerii și distribuirii bunurilor, îndrumarea și reglementarea producției după nevoile consumației, remunerarea echitabilă a muncii, suprimarea posibilităților de exploatare a muncitorilor, stabilirea unui echilibru între valorile diverselor munci.

Cum se vede, lumea cere ca statele, prin conducătorii lor, să intervină în procesul producției, al valorificării și distribuției bunurilor.

Și aceasta înseamnă: renunțare la ortodoxia liberalismului economic.

Cine mai ține la ea, stă cu spatele la viitor și se pierde în admirarea splendorilor trecutului.

Dar trecutul nu mai reînvie; zadarnic se trudește „tineretul liberal“. Omenirea merge înainte către destinul ei.

La noi, stat agrar, cu mică proprietate, drumul logic este: economie dirijată și cooperatie. Regimul politic convenabil: democrație corijată și constituționalism nefalșificat.

Tineretul care vrea să-și croiască o soartă mai bună, e dator să participe la realizarea acestei întocmiri.

Trecerea prin gruparea „tineretul liberal“ e timp pierdut. Nu-i departe ziua când și poporul român, se va convinge, cum s'au convins și alte popoare că dela liberalismul economic nu mai poate aștepta îmbunătățirea vieții actuale.

Și atunci nimeni nu va mai încerca să recruteze conducători din răsadnița tineretului liberal.

I. A.

— Plugarul trebuie să învețe a munci pământul în chip metodic și de aceea, în fiecare anotimp al anului, el trebuie să-și potrivească în așa fel lucrul, încât niciodată să nu-l prindă vremea nepregătit. El trebuie să-și calculeze mai dinainte tot ce are de făcut, fiindcă orice lucrare în câmp, în grădină, în ogradă, își are timpul ei și dacă e făcută mai din vreme ori mai târziu, ea nu este destul de folositoare. Trebuie, deci, bine nimerit momentul când trebuie făcută cutare sau cutare lucrare.

Cum are să-și aranjeze plugarul lucrările pe anotimpuri, vom arăta pe scurt în rândurile care urmează, începând cu ceace trebuie să facă bunul gospodar în timpul iernii.

Iarna

Iarna este timpul când plugarul este mai puțin ocupat. El, însă nu stă degeaba nici în acest anotimp al anului. Îngrijind vitele, nutrețul grădina de pomi, păstrând curățenia casei, a ogrăzii, a grajdului, a platformii de gunoi, a cotețului păsărilor, etc., plugarul este mereu ocupat.

Nutrețul trebuie bine îngrijit și ferit a nu fi scormonit de găini, cari îl amestecă întodeuna cu pene și fulgi; vitele nu mănâncă nutrețul murdărit, iar fulgii le provoacă tusă. Nutrețul vitelor trebuie îngădit; el trebuie dat cu măsură și de mai multe ori pe zi, căci atunci vitele îl mănâncă mai bine și nu-l calcă în picioare.

O rație bună și economică pentru o vită mare este cam 3 kg. fân. 7 kg. paie de orz sau ovăz și 2 kg. paie de grâu. Către primăvară se mai adaugă la porția această și ceva grăunțe la vitele fătaoare și la cele cari vor fi puse în primăvară la munci grele: arat, grăpat și semănat.

Adăpatul vitelor de 2—3 ori pe zi trebuie deaproape observat.

Din timp în timp să se dea vitelor sare de lins.

Foarte bună este obișnuința de a se da nutrețul tocat și stropit cu puțină saramură. Astfel preparat nutrețul, vitele nu-l risipesc, îl mănâncă cu poftă și le prieste de minune.

Așternutul vitelor trebuie primenit în fiecare zi și mereu curățit de murdăria făcută de vite. Numai astfel vitele se țin curate, de și-e mai mare dragul să le privești, iar părul nu se face ciuculete pe ele.

Gunoiul scos din grajd, în fiecare zi, trebuie strâns și pus pe platforma de gunoi. Aci nu trebuie pus la întâmplare, ci așezat în ordine, stropit din timp în timp cu udul ce se scurge dela vite și care e bine să fie strâns într'un puț, la un colț al grajdului și lângă platforma de gunoi.

Țesala și peria să nu lipsască din grajdul vitelor și în fiecare dimineață să le periem și să le țeselăm, fiindcă o țesătură bună este tot cât o mănăcare și vitelor le merge bine și ies curate și năpărlite de vreme în primăvară.

Gospodarul bun curăță în timp de iarnă pomii din grădină de cuiburile omizilor. Pomii cei tineri, dacă livada nu e înconjurată cu gard des, le înfășoară tulpina cu împletitură de paie, ca să nu-i roadă iepurii. Curăță coroana copacilor de crengile uscate și cu o perie de sârmă curăță mușchii de pe trunchiul pomilor. Strânge zăpada grămadă la rădăcina pomilor.

În pivniță îngrijește de murături, ca să nu înghețe; le pritocește, din timp în timp, ca să nu se băloșeze și să-și păstreze gustul bun pentru întreținut în hrana zilnică. Controlează cartofii, ca să nu înghețe și alte rădăcinoase ce sunt plâpânde la ger.

Spre primăvară încearcă puterea de încolțire a semințelor, ca să vadă dacă

sunt bune și să știe cum să le potrivească la semănat.

Incercatul puterii de încolțire a semințelor se face luând câte 100 boabe din fiecare fel de sămânță, punându-le în câte o farfurie răsirate și acoperite cu o bucată de pânză ținută mereu umedă, fără să bălțească apa. După 10—12 zile se numără boabele încolțite, vedem câte din 100 boabe încolțesc și deci cât trebuie să semănăm în primăvară la hectar, pentru că semănătura să nu fie nici prea deasă și nici prea rară.

Dela porumb se aleg pentru sămânță știuleții cei mai frumoși, iar din fiecare știulete se ia numai mijlocul, înlăturându-se vârful și cotorul, ale căror boabe nu sunt bune pentru semănat. La porumb mai ales, este necesar să-i încercăm puterea de încolțire, ca să nu pășim ca în primăvară anului 1929, când s'a semănat de două ori și chiar trei ori porumbul care nu a încolțit fiind

degerat din cauza frigului prea mare al iernei.

În timpul inrii îngrijim păsările, mai ales găinile ouătoare, cărora să le dăm ovăz muiat și umflat, să le ținem în cotețe curate, măturate în fiecare zi și stropite cu var, ca să le ferim de boli. Apa trebuie să le-o dăm găinilor calduță. Îngrijite în felul acesta vor produce ouă toată iarna.

Către sfârșitul iernii și începutul primăverii trebuie să avem grijă deosăbită de vitele fătaoare, ca să aibă așternutul foarte curat, des primenit și prajdul să fie călduros, căci gerul le poate face să lepede sarcina.

Când zilele sunt frumoase e bine să se care gunoiul și să se împrăștie pe câmp, pe deasupra omătului, căci e mai ușor de cărat cu sania și apoi omul are destul timp liber. Gunoiul are o mare importanță pentru îngrășatul câmpului. Pământul sărăcește prin recoltele luate an de an, dacă nu-i dăm nimic înapoi, fie gunoi, fie îngrășăminte himice.

(Din calend. plugărilor).

Sfaturi cu privire la plantarea și îngrijirea pomilor

Printre isvoarele de producție și avuție ale țării noastre, cultura pomilor trebuie să ocupe un loc de frunte. Orice petec de pământ, bogat, sterp, de deal, de luncă, de râpi sau de coastă, poate să fie plantat cu pomi roditori. A sosit vremea mai cu seamă în regiunile deluroase și muntoase a se ocupa cu toată nădejdea de cultura pomilor roditori și mai cu seamă în județul nostru, unde este ocupația de toate zilele a sătenilor. E foarte ușor a planta un pom roditor, dar trebuie să știm a-l planta și ce îngrijiri să-i dăm. În cele ce urmează voi da câteva sfaturi cu privire la plantarea și îngrijirea pomilor.

1) La plantare vom alege pomii cei mai buni, iar pepinaria dela care în procurăm va garanta varietatea și calitatea. Se vor planta varietățile ale căror fructe se caută mai mult în regiune. Să nu se sădească pomi bolnavi, pentru că ar fi prea mult de luptat contra boalelor și paraziților apăruiți pe ei.

2) Să alegem poziția și să potrivim locul când plantăm. Nu orice pom roditor, crește în orice pământ.

3) Gropile să fie făcute cu 4-5 luni înaintea plantării. Timpul cel mai prielnic pentru sădire e toamna, când a căzut frunza pomilor. Sădirea se poate face și primăvara însă cât se poate mai de vreme, când e oprită circulația sevei (a mazăgii) căci pomii se vor prinde mai sigur și dezvoltarea lor va fi mai bună. Primăvara nu se vor face gropi, decât pe locurile cari au fost ogorite adânc din toamnă. Gropile să fie de 80. cm. adânci și de 1 m. late.

4) Pământul de deasupra până la jumătatea gropii se pune într'o parte, iar dela jumătate până la fund în cealaltă parte.

5) Când plantăm pomii le vom scurta rădăcinile, lăsându-le numai 20-25 cm. lungime, la fel le rețezăm și crenguțele din coroană de 20-25 cm. lungime.

6) Pomii vor fi plantați la aceeași adâncime în pământ, cum au fost și înainte de plantare. Gropile se umplu până la jumătate cu pământul care a fost deasupra. Peste acest pământ se așează pomul, punând pământ mărunțit bine peste rădăcinile lui și mișcându-l din când în când, ca pământul să se strecoare bine printre rădăcini. După ce s'a pus un strat de 2-3 degete peste rădăcini, îl călcăm bine, mai punem pământ și așezăm un par sau tutore, lângă pom. Legarea pomului de par se face după 10-15 zile.

7) Să avem grijă ca, la terminarea plantatului, pământul dedeasupra să nu fie bătut mult, ci cât mai afânat să fie, ca să nu se usuce umezeala din groapă. Odată pomii plantați, trebuie să le dăm oarecare îngrijiri.

1) Să se îngrășe pământul, astfel pomii rodind mai mult. Este bine ca iarna la fiecare pom să se pună bălegar la rădăcină.

2) Pământul dintre pomi și de sub ei trebuie săpat până atinge rădăcina și trunchiul. Astfel pământul se aerisește ajutând creșterea pomilor.

3) Atât toamna după căderea frunzilor, cât și iarna până în primăvară, se vor strânge cuiburile fluturului alb; ele stau agățate de ramurile pomilor. Frunzele căzute pe jos care pot adăposti o mulțime de boale și insecte, putând din nou îmbolnăvi pomul, trebuie strânse și arse imediat după căderea lor. Insectele (cu ouă de omizi) care stau pe vârful ramurilor și orice alte cuiburi cu ouă de omizi, trebuiesc culese și distruse, pentru că în primăvară din fiecare cuib cu ouă ies sute de omizi.

4) Tot iarna curățați trunchiul și crengile pomilor de coaja moartă, de scoarța bătrână, mușchi și licheni, căci acolo se ascund insecte vătămătoare, ca păianjeni mici, etc.

Se va freca trunchiul și ramurile groase cu o perie de sârmă sau răzătoare, rămășițele fiind strânse și distruse prin foc.

5) Primăvara, în cazul când apar omizile, să se stropească frunzișul cu soluții de arsenic și să se adune omizile.

Toate aceste îngrijiri au scopul de a înlătura îmbolnăvirea pomilor și trebuiesc cunoscute și executate de toți pomicultorii. Sunt ușor de făcut, nu cer nici cheltuială multă și nici cine știe ce timp răpit, ci se cere numai dragoste și înțelegere. Numai atunci când cele scrise mai sus, vor fi aplicate cât de mai mulți, vom avea pomi și fructe sănătoase. Acum când știm ce avem de făcut în grădina cu pomi, trebuie ca toți să ne apucăm de lucru, cu o oră mai de vreme. Un proverb englez zice: „Cine în viața lui n'a făcut o casă, n'a crescut un copil și n'a plantat un pom, nu merită numele de om“.

Jean G.

Un țigan trimite puradelul său la un român:

— „Măi Duicule, du-te la Ba-dea Neculai și roagă-l să-ți dea o opincă de slănină, o mămăligă de făină și o căniță de smântână, că tare nu mi-i la îndemână“.

— „Teteo, dacă n'o vrea să-mi dea“ ?!

— „Măi Duicule, dacă îi vedea că nu vrea și nu vrea, ca să-l faci de răs, tu să faci pe supăratul și să nu jeli“...

* * *

— De ce au băcile din oraș zăbrele de fier la uși și ferestre ?

— Ca să se obișnuiască directorii și casierii și să nu se sperie de pușcărie.

* * *

D. Goga în parlament își începea discursul astfel: „Domnlor, trăim vremuri mari...“

D. Cuza întrerupând strigă: „da, dar cu oameni mici.“

Știri

Pe cele 11 luni din anul 1933 România a cumpărat 41.152 vag. mărfuri în valoare de 10 miliarde 435 milioane lei și a vândut în același timp 813.945 vag. de mărfuri (cereale, lemne, petrol, vite) în valoare de 12 miliarde 970 milioane lei.

Deci un plus la vânzări de 2 miliarde și 285 milioane lei în bani străini din cari am putut plăti în parte datorile în străinătate.

Noi am exportat produse românești în cantitate de 20 de ori mai mare decât am importat și am încasat în plus numai 2 miliarde și un sfert.

Se vede deci ce eftine sunt mărfurile noastre agricole în comparație cu cele industriale ce ne vin din străinătate.

* * *

La 15. XII. 1933 cu ocazia schimbării hârtiilor de o mie de lei s'au prezentat la schimb:

62.329 persoane dela orașe cari au schimbat hârtii în valoare de aproape 6 miliarde lei și 30.000 persoane dela sate cari au schimbat hârtii în valoare de 850 milioane lei.

Se vede că 100.000 de particulari au avut aproape 7 miliarde de lei păstrați acasă și cari nu circulă pentru a ajuta producția, din lipsa de încredere.

Sătele au schimbat de șase ori mai puțin decât orașele. Sătele mai sărace au mai puțini bani puși la ciorap și numărul chiaburilor e mai mic.

* * *

Dăm în cele ce urmează un tablou de prețul principalelor cereale la noi și în străinătate în lei pe suta de kg. (quintalul) la 31 Dec. 1933.

	Grâu cal. I	Orz	Porumb
România-Brăila	400	150	135
Canada (Chicago)	315	—	179
„ Winnipeg	233	169	—
Buenos Aires	184	132	—
(Germ.) Hamburg	237	190	204

Se vede deci că la noi grâul a fost mai scump datorită măsurilor de valorificare luate de guvernul naț.-țărănesc pentru a ajuta munca plugărilor dela câmp. Porumbul însă la noi este mai eftin ca în străinătate guvernul neintervenind să-i urce prețul, fiindcă el formează hrana regiunilor sărace de munte.

* * *

Comitetul local de revizuire dela Craiova a respins motivele de dizolvare pe baza cărora org. liberală de Vâlcea a înlocuit consiliul comunal al orașului Râmnicu-Vâlcea. Ca atare schimbările dela primăria orașului sunt ilegale.

Dealtfel mai peste tot în țară sunt restabilite vechile consilii comunale de către justiție.

* * *

Guvernul liberal va aduce în cameră o nouă lege administrativă în care se vor trece însemnate modificări. În primul rând numărul consilierilor va fi împușinat, primarul va fi ales dintre consilieri, iar consiliul va putea fi ori-când înlocuit sau dizolvat de către prefect.

Cum guvernele și prefectii se schimbă așa de des, gospodăria comunelor se va da pe mâna agenților partidelor și credem că nu va fi bine.

Organizația naț.-țărănistă aduce mulțumiri consilierilor și primarilor din sectorul Pietrari pentru felul cum s'au purtat la alegerile pentru senatul administrativ. Consilierii din comuna Govora-sat n'au fost la datorie.

La alegerile dela cameră, locuitorii comunei Șerbănești merită toată lauda pentru dragostea ce-au arătat-o partidului nostru.

O întrebare.

Ne permitem să întrebăm pe cei ce au reintegrat pe fostul director al penitenciarului Ocnele Mari, Nicu Vlădescu, cari sunt studiile și meritele ce-i dădeau acestui domn dreptul să fie reintegrat?

Din cât știm noi, acest reintegrat are numai două clase primare.

În timp ce atâția tineri stau fără ocupație, deși au diplome de licență, doctorat, or inginer, un analfabet a fost cocoșat acolo unde nu trebuie.

Înțelegem că liberalii se simt datori să răsplătească ostenele acestui bătaș electoral; dar nu înțelegem unde sunt ochii celor din capul Ministerului de Justiție, cari cer diplome de învățatură gardienilor și chiar camerștilor, de ce nu cer diplome și celui ce e pus ca șef al lor?

Ca la noi la nimeni !!

Ocnele Mari.

Primar, sau mai bine Președinte al comisiei interimare, al comunei urbane Ocnele Mari, a fost numit chiar din ziua venirii liberalilor la putere, D-l Gh. Grigorescu, devotatul liberal care este înscris și la noi.

D-sa are mai multe procese civile și chiar penale cu comuna, așa că nu înțelegem de ce se trece peste codul penal și nu este suspendat din demnitatea de primar??!

Acelaș lucru cu secretarul general al comunii, Petrică Stănescu, care mai are în plus și altele, cari îl fac nedemn de a ocupa vreo funcțiune!

O simplă întrebare D-lui Prefect: De ce nu pune în aceste demnități oameni pregătiți, din cari, slavă Domnului, avem destui și să înlăture pe acești nepregătiți și nedemni de a fi în capul unei comuni urbane?

Mai constatăm că, în urma stăruințelor D-lui Gh. Grigorescu, la Ocnele Mari, au fost înlăturați din serviciul poliției patru sergenți și au fost înlocuiți cu alte persoane, care în timpul alegerilor erau bătașii acestei persoane.

Așa se respectă legea, care garantează stabilitate în funcțiuni? Iar ca pregătire e destul să fii bătaș în alegeri și să înjuri pe adversarii liberalilor, ca să fi se dea numirea în slujbă?

Aflăm că tot această persoană a intervenit pentru asemenea înlăturări și la poliția R.-Vâlcea și pentru crearea a 30—40 locuri de gardieni ai temniței Ocnele Mari.

Vom ține în curent cu toate abaterile și făgăduelile acestor persoane cari se cred partid de ordine, care respectă legile.

Alianța între România, Jugoslavia și Cehoslovacia numită Mica Înțelegere nu are numai rosturi politice de apărarea hotarelor fixate prin tratatul de pace din 1919, hotare râvnite de vecinii învinși în acest războiu, mai ales de Unguri.

Mica Înțelegere are și rosturi economice adică de schimb al produselor între țările numite mai sus, schimb care face să circule banul la diferiții producători.

Astfel în conferința dela Praga între miniștrii de externe ai celor 3 țări s'a hotărât:

Cehoslovacia care are o industrie înfloritoare dar are și un prisos în agricultură, pentru a veni în ajutorul celor două țări Românie și Jugoslavia, țări agricole, să cumpere dela ele: 17.000 vag. grâu, 21.000 vag. secară, 86.000 porci vii, 200 vag. de ouă și altele.

În schimb, Rom. și Jugoslavia vor cumpăra mărfuri industriale din Cehoslovacia în aceiași valoare, deși România are o industrie bună.

Locuitorii celor 3 țări sunt în număr de 50 mil. formând deci o mare putere, de care ura vecinilor se va isbi nepuțincoasă. Iată de ce noi Românii ne bucurăm când vedem că se întăresc legăturile Miciei Înțelegeri.

Va fi războiu între Japonia, Rusia și America?

Înspre Răsărit de țara noastră, acolo unde se vecinește Rusia cu Japonia, se vorbește din toamna trecută mereu de

războiu. Japonia o țară care nu-și mai poate hrăni locuitorii de mulți ce sunt, a cucerit dela China ținutul Manciuria de vreo câteva ori mai întins decât țara noastră.

Aceasta a supărat și pe Rusia care avea interese în Manciuria. Vecinii nu s'au luat la hartă fiindcă Rusia se simte nepregătită și-ar fi zdrobită de Japonezi.

Japonia mai are un dușman mare peste oceanul cel mare, pe America (Statele Unite) cu care se concurează la vinderea mărfurilor în aceleași țări. Lucrătorii japonezi sunt în mizerie și sunt plătiți în fabrici cu mai puțin de 1 leu pe zi, pe când muncitorii din America sunt adevărați boeri, cu pretenții de trai bun și leașa lor este j. mare.

Mărfurile japoneze costă mai puțin și se vând mai mult pe când cele americane fiind scumpe nu se vând. Fabricile americane neputând vinde nu mai lucrează și muncitorii rămași fără lucru cad în ultima sărăcie devenind șomeri.

Ca să-și poată vinde marfa și să dea de lucru celor 13 milioane de șomeri, America și-a scăzut valoarea banului prin inflație. De ce? Pentrucă țările străine să cumpere banii puțin ai Americii și cu ei să-și procure mărfuri tot din America și astfel industria să lucreze și să dea hrană gurilor flămânde.

Dacă nu va reuși, America va căuta să sărobească prin războiu pe Japonia care-l face concurență vânzând mult prea puțin. Atunci America va fi aliată cu Rusia contra Japoniei. Cum va ieși războiul nu se știe, dar noi am vrut să arătăm cum se ajunge dela stomac la războiu.

politică cinstită și loială, nu ne pot atinge atacurile adversarilor; cu atât mai mult manifestațiunile unui delirant, care în această perioadă devine iresponsabil.

Mă simt însă dator, pentru opinia publică și pentru tovarășii săi politici actuali, să arăt câteva din manifestațiile sale, scrise în foaia sa de observații medicală, pentru a fi judecat și clasat unde i se cuvine.

În 1928 îmi scrie: „pe viață luptător contra bandei intitulată partid „Național-Liberal” și că „luptă cu sportrea urei și revoltei contra mizerabililor noștri adversari”, pentru ca în 1929-30 să treacă în rândurile lor, aruncând cu noroi în foștii săi tovarăși.

În 1932, aflând despre o nenorocire căzută asupra familiei mele: „aruncă blestemul asupra mea și copiilor mei—astfel fiind răzbunat și satisfăcut”.

Din 1932, atașat lângă cel ce-i procurase suferința sa din 1928, se etalează în teoreticianul partidului național liberal și luptă pentru desorganizarea actualului său partid, în special pentru Drăgășani!

Atât deocamdată! Perioada delirantă ajungând la maximum, în curând va începe ultima fază care necesită o observație de aproape a pacientului.

Dr. G. Roșescu
Drăgășani

DE-ALE ȘCOALEI

Fiindcă în scurtul timp dela venirea liberalilor la cârma Statului s'au produs unele schimbări la Departamentul școalelor, ne vom face datoria de a face o critică obiectivă a unor schimbări făcute, or mai bine a măsurilor luate, mai ales pentru școala primară.

Declarăm cinstit, că am fi recunoscători actualului ministru, D-lui D-r C. Angelescu, dacă ar avea intenții bune și dacă cele ce vrea să facă, ar merge către ținta dorită: împușinarea neștiutorilor de carte.

1. Prima măsură luată a fost numirea a cât mai mulți Inspectori revizori și subrevizori școlari, aleși și recomandați de cluburile politice liberale. Ne surprinde pe noi care-i cunoaștem, că mai trâmbează că vor scoate politica din școală, ei și tocmai ei, cari au început și acum, ca totdeauna, prin căpătuirea celor mai înverșunați agenți electorali;

Județul nostru are parte de 11 din acești învățători ca revizori și subrevizori, cum și de doi inspectori școlari: Mărăcinescu și Săndulescu.

2. Prin ordine severe dela centru s'a impus ca nimeni să nu mai absenteze fără concediu aprobat înainte dela școală. Vedem însă orașul totdeauna plin de învățători liberali, așa că ordinul privește numai pe adversari. Liberalii pot absenta — ei sunt boeri și ca atare cele pasă lor, că copiii părlâșilor de țărani rămân în întunec ?!

3. Înmulțirea numărului posturilor. Plecând dela statistica copiilor, D-r Angelescu a socotit că mai trebuiesc înființate câteva zeci de mii de posturi noi de învățători.

S'ar părea, că D-sa vrea binele, atât al copiilor cari rămăneau fără școală, cât și al celor 6-7000 tineri învățători, cari ședeau fără posturi de doi-trei ani.

Ei bine, s'au înființat în toată țara câteva mii de posturi în cari s'au și numit o parte din tinerii învățători șomeri, aleși și numiți nu după vechime și me-

Urare gospodarilor harnici

Multă sănătate,
Viață 'ndelungată
Îți urez fârtate
Casă 'ndestulată
Soață gospodină
Traiu să duci în tlnă
Feți volnici, frumoși,
Sănătoși voloși.
Carte să învețe,
Bunele povețe,
In seamă să le fie
De folos le fie;

Și să fie ai tăi bol
Cei mai buni de solu,
Mari de statură
Buni la trăgătură.
Și vaci fătătoare
Să stea la mulsoare.
Sute și sute
De oi cornute
Și zeci de berbeci;
Turme de mioare
Vara fătătoare.
Plol la vreme date
Ca să-ți crească frate,
Holde 'nbelșugate
Paiul cât trestia,
Spicul cât vrabia,

Bobul cât mazărea;
Dintr'un spic
Un mertic;
Dintr'un snop,
Un oboroc,
Dintr'o clate
O odoabaie.

Iarbă deasă, iarbă grasă,
Cum e bună pentru coasă;
Fân să otăvească,
Inul să se topească
Cânepa 'naltă să crească
Și la tine'n casă
Să se găsească
Țesătură aleasă
Și haine de mătase.
Grânele'n hambare
Să nu se aprindă
In butoale, floare
Vinul să nu prindă.
Frate'n plugărie,
Astea-ți doresc fie
De-acum până'n veche.
Să 'mplinească D-zeu,
Că-i bun și mare
Și putere are!

„Din Drum Nou“

Din Drăgășani

Prin ziarul „Indrumarea Vâlcei”, individul Emil Răuș își permite a-și bate joc de foștii și actualii săi tovarăși de luptă politică, prin expresiuni din ce în ce mai triviale,

debitând la adresa tuturor, minciuni și calomnii.

Urmăresc activitatea sa în toate manifestațiunile, dintre 1925-1928, cât și de atunci până în prezent și constat că afecțiunea sa este în progres. Pe mine și partizanii mei politici apropiați, în lupta noastră

diile obținute, ci după rudele ce au la Ierusalim, or după înscrierea în partid și activarea în alegeri. Mulți au fost numiți în posturi create pentru elevii complimentari, cari nu prea vin la școală, iar de la Martie încolo nu vor mai veni deloc, așa că acești învățători vor fi plătiți să taie câinilor frunză.

În județul nostru erau unele școli slab populate cari funcționau cu 2 învățători la 25-40 elevi, 3 și 4 la 80 elevi, etc.

La nevoie vom preciza anume școli, unde unii învățători lucrau cu 7, 8-15 elevi. Ei bine, aceste posturi trebuiau mutate împreună cu învățătorii cari n'aveau de lucru la alte școli unde sunt copii mulți.

După școala noastră, erau peste 30 de asemenea posturi. Acum acest număr s'a mărit.

Iar în ceia ce privește posturile înființate, după numărul copiilor cu etate de școală, iarăși se face o greșală. Se înființează post, se numește învățator. Statul — de unde are, de unde n'are — trebuie să-l plătească; dar copiii nu vin la școală.

Unii sunt prea săraci, alții nedesvoltați, alții nu vor părinții să-i dea și atunci învățătorul stă cu copiii în catalog, nu în bănci!

Primim să fim desmințiți că nu spunem adevărul.

În acest număr de copii cu etate de școală mai intră și unii plecați la alte școli secundare și chiar cei de la cursul complementar (cl. V, VI și VII) cari nu urmează nici pe sferă la școală și atunci credința noastră sinceră este, că D-l Ministru Angelescu a făcut rău că n'a luat măsuri așa cum trebuie.

N'a făcut școli pentru luminarea poporului, ci pentru căpătuirea învățătorilor dați tot de multele, prea multele școli normale înființate tot de D-sa în toate părțile țării.

Departă de noi de a susține înputinarea școlilor pentru popor! Să se înființeze, însă numai acolo unde trebuie, iar cei numiți să lucreze efectiv și cu un număr de 40-60 copii, nu cu 7-8-10 elevi și pe jumătăți de zile!

Org. de control în județ sub guvernarea liberalilor economi.

N. Mărăcinescu Insp. șc. 2 județe.
M. Săndulescu „ „ la comitete Vasilescu sub. revizor „ „
Gh. Zamfirescu sub. rev. la cancelarie St. Mihaescu „ „ „
Vejeleanu „ „ „ de control
D. Cosmescu „ „ „ „
Păun „ „ „ „
D. Dumitrescu „ „ „ „
Ionescu-Récea „ „ „ „
D-na Dumitriu Inv. detaș. la cancelarie
D-ra Zoica Georgescu idem
D-ra Duțulescu sub. revizoară cu examen.

În total 13. Sub țărăniști erau 6 și liberalii turbau.

Suntem informați că d-l I. Popescu, directorul școlii de ucenici din Drăgășani, a fost înlocuit de școala și de direcție de către d-l N. Mazilu. Acesta soartă au avut și colaboratorii d-lui I. Popescu.

Intrebăm pe d-l Ministru al Muncii: 1) Pentru care motive a înlocuit pe d-l I. Popescu? Fiindcă nu era capabil să conducă școala? Dar cu vro 3 săptămâni înainte de înlocuire, primise de la Minister hârtia cu No. 40/934 prin care l se oduc mulțumiri pentru serviciile aduse învățământului muncitoresc.

2) Pentru ce a pus pe d-l N. Mazilu, în locul d-lui I. Popescu? Avea o competență didactică superioară? Noi știm că 2 inspectori școlari, prin procesele verbale de inspecție l-au notat slab. Unul din ei scrie: „metoda pe-

dagogică a d-lui Mazilu a disperat clasa și a determinat elevii să fugă de la școală“. Pe acest teren nu se pot compara.

Are d-l Mazilu un prestigiu moral mai ridicat de cât d-l I. Popescu?

Noi știm că este un scandalogiu, condamnat și de justiție și de autoritatea școlară, pentru Insultă.

Auzim, apoi: a) că un patron măcelar i-a scris numele pe tabla neagră din hală a răilor platnici; b) că a abuzat de buna credință a cooperativei locale

incasând o sumă de bani pentru niște vin pe care nu l-a mai predat, etc., etc.

Prin urmare nici sub raportul prestigiului moral nu se poate egală cu d-l I. Popescu și ceilalți profesori, pe cari i-a înlocuit.

Atunci?

D-le Ministru, oacă vreți să contribuiți la cultura maselor, înțonați peste tot, inclusiv Drăgășani, criteriile de selecționarea valorilor didactice: competența și moralitatea!

Un răspuns.

Spicuind din articolul „O lămurire și un Diagnostic“, semnat Dr. N. Zamfirescu-Drăgășani și publicat în gazeta locală „Isbânda“, cele ce urmează, le consider cel mai îndreptățit răspuns atacurilor ce-mi aduce avocatul Răuț.

Fiind întrebat de mai mulți prieteni de ce nu răspund deselor atacuri pe care Emil Răuț, un tinerel avocat din R.-Vâlcea, de fel din Drăgășani, mi le dedică regulat în ziarul local „Indrumarea Vâlcei“, răspund că am păstrat tăcerea, din mai multe considerente. Evident, pușinii cititori ai gazetei „Isbânda“ din localitate, au motiv să-și pună această întrebare, deși în primul rând ar trebui să se întrebe de ce unele polemiste nu-și mai găsește motive de inspirație și în alte domenii ale activității sociale și politice vâlcene, de ce revine într-una asupra aceluiaș subiect, cu o perzistență și monotonie îngrijorătoare, simptomelor care nu dau niciodată greș în diagnostic, ale celor ce încep a fi dominați de idei fixe.

Răspunsul e limpede.

1) Pentru afirmațiunile calomnioase ale acestui imprudent involuntar, am sesizat imediat parchetul, mai mult pentru a spulbera pe cale de constatare juridică necuviințele sale, decât pentru a stabili responsabilitatea celui reclamat care, socotesc mai degrabă e de competența specialiștilor în psihiatrie.

2) Mă simt încă mult îngreunat de obligațiile secretului profesional a începe să desvăluie public antecedentele nervoase ale acestui individ, pentru a complecta în mod definitiv portretul psihic, aducând o vie lumină asupra obârșiei tuturor acestor acte și gesturi maladive.

3) Precum încă se poate vedea din cele de mai sus, cazul fiind eminent medical, nu stă în practica doctoricească și n'a stat nici când ca medic să polemizeze cu pacienții, mai ales când aceștia sunt victime neferi-

cite ale unei maladii atât de incurabile. Iată pe scurt de ce n'am răspuns și de ce nu voi răspunde neobositului (fatalului) meu agresor publicist. Însă pentru că a venit vorba, ca doctor, voi mai reproduce pentru public acest pasaj.

Sunt anumite persoane caracterizate printr-o judecată falsă, idei fixe, ipertrofia eului, credință orgolioasă în misiunea lor fie socială, fie politică, se cred persecutați, se cred apărători ai anumitor persoane: este o maladie constituțională numită *Folla lucida sau Paranoia*.

„Maladia gravă de care suferă nu mă alarmează, ci dacă e vorba ca pe viitor să se alarmeze cineva de atacurile bietului june, apoi aceștia nu pot fi decât rudele sale cele mai apropiate“.

Din diagnosticul pus de D-l Dr. N. Zamfirescu medicul spitalului din Drăgășani, în cura căruia se găsea ilustrul avocat tinerel liberal din Vâlcea, pe când locuia în acest oraș, se vede că acest individ care răspunde la numele de Emil Răuț, suferă de o maladie gravă sfātuindu-l să se caute în mod serios cu un medic de boli mintale căci a ajuns periculos celor din jurul său.

Dealtfel întreaga opinie publică din Drăgășani, inclusiv partizanii săi politici, cred că mai curând sau mai târziu, tot acesta va fi sfârșitul său.

Din parte-mi, pentru obrăznicile inconștiente deitate contra mea în „Indrumarea Vâlcei“ din 1 Februarie cor., trimit acestui aviator politic drept răspuns, un picior la posterior și un senin dispreț peste obrazul absent.

D. Neciu

Farmacisit Drăgășani

vot chiar părăsită de unii din conducătorii ei firești.

O parte din consilierii comunali nu s'au arătat la înălțimea onoarei și au trădat interesele țărănimii întinzând cu umilintă mâna, lăsându-se vânduți unor interese străine.

Iată marele bine al votului universal față de votul restrâns când corupția și putregaiul sufletesc pot înflori în voe. Personal mi s'au prezentat consilieri din tabăra liberală, cerându-mi câte 200 lei să ne voteze. Și ca ei au făcut cei mai mulți. Rușine lor, merită să fie arătați cu degetul ca orice borfaș de rând.

Toată lauda și cinstea țărănimii care a ajuns la conștiința roșturilor ei în această țară. G.

ATENȚIUNE

Domnii șefi de sectoare și cei comunali sunt rugați să aibă în grijă cele ce urmează:

1. Să ne trimită lista celor 10 abonați refăcută în urma examenului electoral.

2. Gazeta se expediază individual la 15 ale fiecărei luni, deci articolele se primesc la redacție până la 10 ale fiecărei luni pe adresa: banca „Țăranul Vâlcean“.

3. În preajma datei de 15 vor trece pela primării să observe dacă se distribuie gazeta.

4. Să ne raporteze orice încercare de sustragere sau retenere a gazetei de către funcționarii primăriilor spre a le face proces.

5. Bunul țărănist, după ce citește gazeta o împrumută și vecinului.

Știri

Pr. D. Rădulescu-Măldărești căruia ura liberală îi inscenaseră un proces care nu avea alt scop decât răsunarea politică a fost pus în libertate de justiție dovedindu-se pentru liberalii din județ că ura și dreptatea nu se împrietenesc.

Mătrăgunile liberale ongoșite pe lângă primăriile comunale și-au vărsat balele veninului politicianist părănd și purtând pe drumul parchetului pe membrii partidului naț. țărănesc. Cu asemenea fapte se în-deletnicea neisprăvitul notar Teodosiu din comuna Bodești, proaspăt numit și scos din grămada vechiturilor. Îl anunțăm să nu mai facă prostii, că i le vom plăti cu vârf la timpul potrivit.

Dela liberali

D-l I. Niculescu directorul băncii Râmnic și senator liberal, supărat că a fost debarcat dela șefia organizației liberale și cel puțin n'a fost sprijinit la vicepreședinția senatului, și-a convocat Dumnică 11 Febr. cor. un grup de prieteni cărora le-a declarat cele ce urmează:

a. Că se retrage din viața politică și deci nu mai ia parte la ședințele parlamentului.

b. Că nu mai poate servi pe nimeni; oricine are asemenea nevoi să se adreseze d-lui Budurăscu.

c. Că se va duce la senat când se va depune legea conversiunii spre a o combate. Atâta recunoștință pentru munca depusă de dânsul la senatul consiliilor comunale?

Noi știm de mult că se țese o asemenea tragedie. Așa e în partidul cu tineri și bătrâni.

Către Alegătorii Vâlceeni.

La alegerile pentru deputați, alegătorii săteni au dat pentru partidul naț. țărănesc 10.603 voturi, adică aproape o treime din numărul voturilor din județ.

Deaceia județul Vâlcea este socotit între județele fruntașe țărăniști, al șaselea pe întreaga țară.

Faptul acesta ne bucură cu atât mai mult pe noi organizația partidului naț. țărănist, cu cât Vâlcea era considerată ca un județ liberal fiind chiar centrul politic al răposatului prim-ministru I. G. Duca.

Pentru liberali, care puneau bază pe chibăriri și imbuibații orașelor și satelor, hrăniți pe lângă comerțul bancar și păstrați în credința liberală prin servicii personale mai tofdeaua contra legii, această constatare este dureroasă.

Țărănimea s'a deșteptat! Acea țărănimie pe care o asemănau unui milog ce întinde mâna la toți drumetii și care crede cu ușurința uitucului răul ca și binele, lăsându-se amăgită de orice fluture politic ajuns la guvern și speriat de orice găinar și cioflângar al satului sau mahalalei — s'a deșteptat și are pretenția să lupte spre a-și croi o soartă a sa.

A început să-și cunoască interesele ei deosebite de plugărime producătoare, legală adesea cu nevoile și lipsa și și-au adâncit priceperea că de buna lor stare atârână și buna stare a țării și că numai partidul naț. țărănist, condus de Ion Mihalache, este apărătorul și îndrumătorul ei spre o zi mai bună. Țărănimea a mers la